

Οἱ λησταί, ἀφοῦ διέσχισαν, ἑκατοντάδες χιλιόμετρα, ἀποβιβάστηκαν τέλος σὲ μιὰ ἔρημη περιφέρεια. Ἐκεῖ βρήκανε μιὰ ἀπέραντη σπηλιά, στὴν ὁποία ἐγκατεστάθησαν γιὰ νὰ ξεχειμωνιάσουν.

Μόλις μπήκε τὸ καλοκαίρι, συνέχισαν τὴν πορεία τους, δια ξηρᾶς τώρα. Οἱ κάτοικοι τῶν χωριῶν ἀπὸ τὰ ὁποῖα περνοῦσαν, δοκίμαζαν νὰ τοὺς ἀπομακρύνουν. Τί μπορούσαν, ὅμως, νὰ κάνουν μὲ τὰ τόξα τους ἐναντίον τῶν πυροβόλων ὄπλων τῶν ληστῶν; Καὶ ἀναγκαζόντουσαν νὰ ὑποταχθοῦν στοὺς ξένους κατακτῆτᾶς. Στὸ μεταξύ, ὁ Γερμὰκ εἶχε πληροφορηθῆ ὅτι βασιλεὺς τῆς Σιθηνίας ἦταν ἕνας Κουτσούπ, ἐπωνομαζόμενος ὁ Τρομερός, ὅτι εἶχε ὑπὸ τὰς διαταγὰς του πανίσχυρο στρατὸ καὶ ὅτι τὰ ὄρια τοῦ κράτους του ἐπεξετείνοντο ὡς τὴν ἄλλην ἄκρη τῆς γῆς...

Μὰ ὅλες αὐτὲς ἡ πληροφορίες δὲν ἔκαναν τὸν πρῶτον θαρκάρη ν' ἀνησυχῆ. Κι' ἐξακολουθοῦσε νὰ προχωρῆ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν στρατευμάτων του, ὡς τὴν ἡμέρα ποὺ συναντήθηκε μὲ τὴν ἐμπροσθοφυλακὴ τοῦ στρατοῦ τοῦ Κουτσούπ. Παρ' ὅλη τὴν ὑπεροχὴ τοῦ ἐχθροῦ — ἡ ἐμπροσθοφυλακὴ ἀπετελεῖτο ἀπὸ δεκαπέντε χιλιάδες στρατιῶτες — οἱ κοζάκοι τοῦ Γερμὰκ κατῶρθωσαν ν' ἀνοιξοῦν δίοδο ἀνάμεσα στὸν ἀντίπαλο, χάρις στὰ τελειότερα σχετικῶς πολεμικὰ μέσα ποὺ διέθεταν.

Ὡστόσο, ἡ προέλασις των ἄρχιζε νὰ γίνεται ὀλοένα καὶ πιὸ ἐπίπονη, ἐπειδὴ διαρκῶς δεχόντουσαν τὶς ἐπιθέσεις ἀτάκτων Τατάρων, ποὺ δὲν τοὺς ἄφηναν καιρὸ οὔτε νὰ κοιμηθοῦν.

Τέλος, ὕστερ' ἀπὸ πολλὰ θάσανα, ὁ Γερμὰκ ἔφτασε στὰ πρόθυρα τοῦ Ἰσκέρ, τῆς πρωτεύουσας τοῦ Κουτσούπ. Ἐκεῖ, δόθηκε μιὰ κρίσιμη καὶ ἀποφασιστικὴ μάχη. Πενήντα χιλιάδες στρατιῶται τοῦ βασιλέως τῆς Σιθηνίας ἐπετέθησαν ἐναντίον τῶν πεντακοσίων ἀνδρῶν τοῦ Γερμὰκ. Καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ πολέμησαν σὰν λεοντάρια. Ἡ μάχη θάσταξε πολλὰς ὄρες, ἀλλὰ τελείωσε μὲ τὴν ἡττα καὶ τὴν ὀπισθοχώρησι τῶν σιθηνιανῶν. Τὴν ἐπομένη, ὁ Γερμὰκ ἔμπαινε θριαμβευτῆς στὸ Ἰσκέρ. Εἶχε κατακτῆσει τὴν Σιθηνία!

Τρία ὀλόκληρα χρόνια, ὁ Γερμὰκ ἦταν ἀπόλυτος κύριος τῆς Σιθηνίας. Μιὰ μέρα, ὅμως, ἔκανε τὴν ἀπλὴ καὶ λογικὴ σκέψι ὅτι ἡ ἀπέραντη αὐτὴ χώρα τοῦ ἦταν ἀχρηστὴ καὶ ὅτι προτιμότερο γι' αὐτὸν θὰ ἦταν νὰ τὴν προσφέρῃ στὸν Αὐτοκράτορα τῆς Ρωσσίας, γιὰ νὰ ἐξιλειωθῆ γιὰ ὅλα τὰ παλιὰ του ἐγκλήματα. Ἐννοεῖται ὅτι ὁ Τσάρος δέχτηκε μὲ χαρὰ καὶ προθυμία τὸ πολῦτιμο αὐτὸ δῶρο. Καὶ, γιὰ νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν εὐγνωμοσύνη του στὸν Γερμὰκ, τοῦ ἀπένευσε τὸν τίτλο τοῦ πρίγκηπος τῆς Σιθηνίας.

Κι' ἔτσι, ἡ Ρωσσία ἔγινε τὸ μεγαλύτερο κράτος τοῦ κόσμου χάρις σ' ἕναν ἀγράμματο θαρκάρη τοῦ Βόλγα, σ' ἕναν κοινὸ δολοφόνου!...

Η ΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΓΕΙΤΟΝΩΝ ΜΑΣ

ΣΕΡΒΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ὁ πληγωμένος

Ἄχ! Τί νὰ κάμω τώρα, γλυκειά μου κοπελλούδα; Ἄπ' τὸ λευκὸ σου πρόσωπο μοῦρθε ἕνα βέλος καὶ μὲ πλήγωσε. Τὰ μάτια σου εἶνε γιὰ μένα σαῖτες, βάσανο φοβερὸ τὰ μπράτσα σου. Τώρα, ἔλα, ψυχὴ μου, νὰ γιαιτρέψῃς τὶς ἀνοιχτὲς πληγές μου, μὲ τὴν ἀσπράδα τῆς λαμπερῆ τοῦ στήθους σου.

***

Ἄν ἤμουν ποταμάκι

Ποταμάκι ἂν ἤμουν δροσερὸ, ξέρω ἐγὼ ἀπὸ ποῦ θὰ περνοῦσα. Κάτω ἀπ' τὸ ἡλιακὸ θὰ περνοῦσα τοῦ καλοῦ μου, ἐκεῖ ποὺ γδύνεται τὸ βράδυ, ἐκεῖ ποῦ, τὴν αὐγὴ, βάζει τὰ καλά του — μὲ τὰ νερά μου νάσβυνε τὴ δίψα του, κι' ἔτσι μὲς' στὰ σπλάχνα του νὰ μ' εἶχε πάντα ὁ ἀγαπημένος μου.

***

Μῦρο παρθενικὸ

Πές μου, κόρη, ψυχὴ μου, τὰ στήθεια σου ἀπὸ τί μοσχοβολοῦν; Ἄπὸ νεράντζι ἢ ἀπὸ κυδῶνι; Ἄπὸ μαντζουράνα ἢ ἀπὸ βασιλικό;

Καὶ τοῦ ἀπαντᾶ ἡ κόρη:

— Μὰ τὴν πίστι μου, ὠραῖο παλληκάρη, τὰ στήθεια μου δὲ μοσχοβολοῦν ἀπὸ κυδῶνι ἢ ἀπὸ νεράντζι, οὔτε ἀπὸ μαντζουράνα ἢ βασιλικό, μὰ ἀπὸ παρθενικὸ μοσχοβολοῦνε μῦρο.

Η ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΑΣ

Τὸ «Μπουκέτο» ἐξέδωκε μέχρι σήμερον χάριν τῶν ἀναγνωστῶν του μίαν σειρὰν ἀριστουργηματικῶν μυθιστορημάτων.

Τὰ μυθιστορήματα αὐτὰ δύνανται νὰ τὰ προμηθευθοῦν οἱ ἀναγνώσται μας ἀπευθυνόμενοι εἰς τὰ γραφεῖα μας, ὁδὸς Γερμανοῦ Παλαιῶν Πατρῶν 5 β' (ἐναντι πλατείας Κλαυθμῶνος), πρὸς 8 δραχ. ἕκαστον.

- 1) «ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ» τοῦ Ἀλφόνσου Κάρ.
- 2) «Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ» τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμά (υἱοῦ)
- 3 «ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ» τοῦ Ἀββᾶ Πρεβό.
- 4) «ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΛΑ» τοῦ Λαμαρτίνου.
- 5) «ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ» τοῦ Μυσσέ.
- 6) «Ο ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ» τῆς Ντελλύ.
- 7) «ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ» τοῦ Α. Δουμά (πατρός).
- 8) «ΑΠΟ ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ» τῆς Ντελλύ.
- 9) «ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ» τοῦ Δουμά (πατρός).
- 10) «ΟΙ ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ» τοῦ Ἐτενσέλ.
- 11) «Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΟΔΩΣΕ» τοῦ κόμητος
- 12) ντὲ Σεμουᾶ.
«Η ΠΟΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗ» τοῦ Ὀκτ. Φεγιέ.
- 13) «Ο ΩΡΑΙΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ ΛΑΓΚΑΡΝΤΕΡ» τοῦ Πῶλ Φεβᾶλ.
- 14 «ΑΥΓΗ ΝΤΕ ΝΕΒΕΡ» τοῦ Πῶλ Φεβᾶλ — Β' μέρος τοῦ «ΩΡΑΙΟΥ ΙΠΠΟΤΟΥ ΛΑΓΚΑΡΝΤΕΡ» (μόλις ἐξεδόθη.) (Σελίδες 400. Δραχμαὶ 10).

Ἄπὸ τὰς παλαιότερας ἐκδόσεις τοῦ «Μπουκέτου» δίδονται εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας μὲ δραχμὰς 5 διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 δραχμὰς διὰ τὰς ἐπαρχίας, τὰ ἐξῆς βιβλία:

«Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ» τοῦ Ρ. Στήβενσον.

«Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΛΤΟΥ» τῆς Σέλμας Λάγκερλεφ.

«Η ΜΟΝΜΑΡΤΡΗ» τοῦ Ερ. Μυρζέ.

«Η ΣΟΝΙΑ» τῆς Γκρεβίλ

Καὶ «ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΟΥΡΟΥ ΓΟΡΔΩΝΟΣ ΠΥΜ» τοῦ Ἐντγαρ Πόε.

(Δύο τόμοι, ἕκαστος δραχ. 5 διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας)

Καὶ τὰ ὀκτὼ περίφημα:

«ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ποὺ τιμῶνται δραχ. 25, πρὸς 5 δραχ. ἕκαστον διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν.

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν ἐπὶ πλέον τὰ ταχυδρομικὰ ἐξοδα. Εἰδοποιοῦνται ὅμως οἱ ἀναγνώσται μας, ὅτι τὰ βιβλία αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ ζητήσουν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, καθ' ὅσον δὲν θὰ σταλῶσιν εἰς τὰ κατὰ τόπους Πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων.